

Definitie van de homeopathische praktijk:

De homeopathie is een medische behandeling die ontwikkeld werd door de Duitse geneesheer Dr. Samuel Hahnemann (1755 – 1843) op basis van het ancestrale principe van de gelijkheid (*). De homeopathie is gebaseerd op drie basisprincipes:

- de individualisatie (inbegrepen de globalisering van het symptomenbeeld van de patiënt),
- de gelijkheid (tussen de symptomen van de patiënt en deze verkregen door proving (*)) en
- de dynamisatie (specifiek proces van bereiding van homeopathische geneesmiddelen (**)).

Het doel van de homeopathische behandeling is het verkrijgen van een therapeutisch effect op de symptomen én een verhoging van het algemene gezondheidsniveau van het te behandelen levend wezen, door de toediening van een gelijkend, gedynamiseerd en eventueel verdund geneesmiddel om zodoende nevenwerkingen zo klein mogelijk te houden.

De homeopathische praktijk bestaat er dus concreet in dat op basis van de individuele symptomen van de patiënt een homeopathisch geneesmiddel wordt voorgeschreven dat bij een gezonde persoon tijdens een proving gelijkende symptomen veroorzaakt heeft: “similia similibus curentur” ofwel “het gelijke met het gelijkende genezen”. Naast de eventuele klassieke diagnosestelling (anamnese, klinisch onderzoek, indien nodig aangevuld met bijkomende onderzoekingen) worden fysische, emotionele, mentale, constitutionele, etiopathogenetische, biografische en omgevingsfactoren in acht genomen om tot een voorschrift van een homeopathisch geneesmiddel te komen.

Voetnoten:

***Ancestrale principe van de gelijkheid:** het principe van de “gelijkheid” is een oerprincipe reeds vermeld door Hippocrates en universeel in tijd en plaats. “Similia similibus curentur”.

***Proving:** bij een proving wordt een gedynamiseerd (verdund én gepotentieerd) basisproduct/geneesmiddel, getest op gezonde personen. Een symptoom weerhouden door proving is meer betrouwbaar als het tenminste door een tweede proving bevestigd wordt en nadien nog eens geverifieerd wordt in de dagelijkse praktijk (klinische verificatie).

° Andere bronnen kunnen het symptomenbeeld van een homeopathisch geneesmiddel vervolledigen zoals er zijn:

- vergiftigingssymptomen (gekende overdosis),
- symptomen door chronische toxische blootstelling,
- symptomen die het gevolg zijn van blootstelling aan sub – toxische dosissen van gedynamiseerde geneesmiddelen, met nog steeds meetbare concentraties onder toxisch niveau.
- sommige symptomen die niet geobserveerd en beschreven zijn gedurende de proving op

gezonde vrijwilligers kunnen door de inname van het homeopathisch geneesmiddel bij een ziek levend wezen tot uiting komen en genezen worden. Indien deze genezen symptomen bij verschillende innames geverifieerd zijn, worden deze symptomen opgenomen in de homeopathische Materia Medica alwaar zij aangeduid worden als “klinische symptomen”. Deze symptomen kunnen zo het geneesmiddelenbeeld vervolledigen.

° Het symptomenbeeld van één bepaald geneesmiddel op basis van deze verschillende observaties weerhouden, wordt vermeld in de homeopathische Materia Medica.

° In het Repertorium worden deze symptomen verzameld en geclassificeerd in rubrieken.

*Specifiek proces van bereiding van homeopathische geneesmiddelen:

- Monografie: een publicatie met een volledige beschrijving van het gebruikte basis materiaal en de wijze van bereiding. Als basis materiaal voor de bereiding van homeopathische geneesmiddelen worden gebruikt: alle substanties van het mineralen -, dieren - , mensen - en plantenrijk; synthetische chemische producten en zelfs producten van electromagnetische oorsprong kunnen dienen als basis materiaal voor de bereiding van een homeopathisch geneesmiddel. Deze nauwgezette en gedetailleerde beschrijving van de oorsprong van het basis materiaal is van primordiaal belang. Naar deze beschrijving moet bij elke proef of bij elke presentatie van klinische casussen verwezen worden.

- Bereiding:

° De aard en de precieze samenstelling van elk basis materiaal alsook het fabricatieproces zijn op een nauwgezette manier beschreven in de monografieën die gepubliceerd zijn in de Europese farmacopee of in andere farmacopeën erkend in Europa.

° Het homeopathisch geneesmiddel wordt verkregen door opeenvolgende, herhaalde stappen:

- de deconcentratie: het opeenvolgend fractioneren van het basis materiaal. Om dit te bekomen, wordt er aan de oplosbare bestanddelen een aangepast oplosmiddel toegevoegd (puur water of water/alcohol); de vaste bestanddelen worden eerst getritureerd met lactose totdat zij oplosbaar zijn om vervolgens op dezelfde manier gedeconcentreerd te worden.

- de dynamisatie: schudden van het product bekomen na elke vloeibare verdunning of trituratie voor de producten die nog onoplosbaar zijn.

° Het aantal keren dat er verdund en geschud wordt bepaalt de “potentie” (bv. 15D, 30CH, 200K).

Zo komen wij tot de definitie van het homeopathisch geneesmiddel:

“Een homeopathisch geneesmiddel is vervaardigd vanuit een basis materiaal beschreven in een homeopathische monografie, volgens een homeopathische methode en toegediend aan een ziek levend wezen volgens het principe van “similia similibus curentur”. Het

homeopathisch geneesmiddel heeft de mogelijkheid in zich om veranderingen teweeg te brengen in het gezondheidsevenwicht van dit levend wezen. Als deze veranderingen effectief plaats vinden en leiden tot een verbetering/volledige genezing van de gezondheidstoestand/ziekte(s), dan werkt het homeopathisch product als een geneesmiddel”